

Ewangelia na środę: Dar bycia dziećmi Bożymi

Komentarz na środę
piętnastego tygodnia okresu
zwykłego. „Nikt też nie zna
Ojca, tylko Syn”. Jednym z
największych darów, jakie
przyniósł nam Jezus Chrystus
jest doświadczenie naszego
boskiego synostwa.

Ewangelia (Mt 11, 25-27)

W owym czasie Jezus przemówił
tymi słowami:

«Wysławiam Cię, Ojcze, Panie nieba i
ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed

mądrymi i roztroprnymi, a objawiłeś
je prostaczkom. Tak, Ojczy, gdyż
takie było Twoje upodobanie.

Wszystko przekazał Mi Ojciec mój.
Nikt też nie zna Syna, tylko Ojciec,
ani Ojca nikt nie zna, tylko Syn i ten,
komu Syn zechce objawić».

Komentarz

Miło jest obserwować jak rodzice,
kiedy osiągnęli coś wielkiego,
przekazują całe swoje doświadczenie
dzieciom, aby te mogły przejąć
rodzinne przedsiębiorstwo i
poprowadzić je w kierunku jeszcze
większego sukcesu i wielkości. Jezus
mówi coś podobnego o swoim Bogu
Ojcu: „Wszystko przekazał Mi Ojciec
mój”.

Życie Jezusa może być rozumiane
jedynie jako życie Syna Bożego w

Jego doskonałej jedności z Ojcem. A jednym z największych skarbów, jakie dał nam przez swoje Wcielenie, było właśnie pokazanie nam Ojca, Boga, którego nikt nigdy nie widział: „Boga nikt nigdy nie widział, Ten Jednorodzony Bóg, który jest w łonie Ojca, [o Nim] nauczył” (J 1,18).

Kiedy Filip mówi do Jezusa podczas ostatniej wieczerzy: „Panie, pokaż nam Ojca, a to nam wystarczy”, ten mu odpowiada „Filipie, tak długo jestem z wami, a jeszcze Mnie nie poznałeś? Kto Mnie zobaczył, zobaczył także i Ojca” (J 14,8-9).

Kiedy wątpimy w bliskość i dobroć Boga, możemy zwrócić się do stron Ewangelii aby kontemplować życie i serce Jezusa: tam odnajdziemy pocieszenie Ojca, który nas kocha jako swoje jedyne dzieci.

Odkrycie naszego dzieciństwa Bożego jest darem od Boga w Jezusie Chrystusie. Św. Josemaría opowiada,

jak tego doświadczył jesienią 1931 r.:
„Nauczyłem się jako dziecko wołać
Ojcze podczas Ojcze nasz; ale żeby
poczuć, zobaczyć, zachwycić się tym
pragnieniem Boga, abyśmy byli Jego
dziećmi..., na ulicy i w tramwaju –
przez godzinę, półtorej, nie wiem -;
Abba, Pater!, musiałem
krzyczeć” (Medytacja, 24 grudnia
1969).

Ten ogromny dar jest czymś, co
każdy z nas musi odkryć i sam
osobiście doświadczyć w swoim
życiu.

Giovanni Vassallo // Zdjęcie:
kieferpix - Getty Images